

بررسی پدیده اسپین در یک هواپیمای سبک

حسن هوشنگی
دانشجوی کارشناسی ارشد

محمود مانی
استادیار

دانشکده مهندسی هوا فضا، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده

در این نوشتار بر روی اساس تئوری تحلیل اسپین هواپیما بحث شده است. از بین دو دیدگاه طراحی برای بازیافت از اسپین و طراحی برای پیشگیری از دچار شدن به آن بر روی حالت دوم با دقت بیشتری بحث شده است. برای تحلیل بهتر موضوع به یک سری آزمایش‌های تجربی در توول باد بر روی مدل هواپیمای سبک سسنا ۱۷۲ دست زده شد. در این دیدگاه آثار آبرودینامیکی و رفتار تمام اجزای هواپیما در زوایای حمله مدنظر است. این بررسی جز به کمک تجربه و آزمایش توول باد میسر نیست. نتایج حاصل در قبل و بعد از اصلاح جزئی بال به شکل جالبی تغییر رفتار هواپیما را نشان می‌دهد.

Spin Phenomena Investigation for a Light Airplane

M. Mani
Assistant Professor

H. Hooshangi
MSc. Student

Aerospace Engineering Department,
Amirkabir University of Technology

Abstract

In this paper fundamentals of airplane spin analysis theory has been discussed. From the two viewpoints of design for spin recovery and design for spin resistance and departure the second has been discussed widely. For better analysis of the phenomena and proving precision of the method some experiments on Cessna 172 wind tunnel model has been done.

In this approach, aerodynamic effects and behavior of all components of the airplane in any angle of attack has been considered. This is possible only with the help of experiment and wind tunnel testing. The results before and after wing minor modifications show variation of behavior of the airplane.

مقدمه

دیدگاه کل پیکره هواپیما مدنظر است که رفتار آیرودینامیکی مجموع اجزای مختلف آن با هم بر اساس دو معادله ذیل مورد ارزیابی قرار می‌گیرد (مرجع ۱)

$$Cn\beta_{dyn} = Cn\beta_{wf} \cdot \cos\alpha - I_{zz} / I_{xx} \cdot Cl\beta_{wf} \cdot \sin\alpha \quad (1)$$

$$Cn\beta_{stab} = Cn\beta_{wf} \cdot \cos\alpha - Cl\beta_{wf} \cdot \sin\alpha \quad (2)$$

شرط مصونیت هواپیما در دچار شدن به اسپین در مثبت بودن مقادیر $Cn\beta_{dyn}$ و $Cn\beta_{stab}$ به ازای زوایای حمله بعد از واماندگی است.

محاسبه $Cn\beta_{wf}$ و $Cl\beta_{wf}$ براساس روابط ذیل صورت می‌گیرد (مرجع ۲)

$$Cl\beta_{wf} = 57.3 \left(C_{Lwf} \left(\frac{C_{I\beta}}{C_L} \right) \Lambda_{c/2} K_{MA} K_f + \left(\frac{C_{I\beta}}{C_L} \right) A + \Gamma \right) \left(\frac{C_I \beta}{\Gamma} \cdot K_{MT} + \left(\Delta C_{I\beta} / \Gamma \right) \right) + \Delta Cl\beta Z_w + et. \tan\Lambda_{c/4} / 4 \cdot \Delta C_{I\beta} / et. \tan\Lambda_{c/4} \quad (3)$$

و نیز برای $Cn\beta_{wf}$ این روابط حاکم است:

$$Cn\beta_{wf} = Cn\beta_f + Cn\beta_w \quad (4)$$

که در آن:

$$Cn\beta_f = - K_\beta \cdot S_f \cdot I_f / (S \cdot b) \cdot (h_f/h_{f2}) \cdot (b_{f2}/b_{f1}) \quad (5)$$

$$Cn\beta_w = CLwf / 57.3 \left(\frac{1}{4} \pi A - \tan\Lambda_{c/4} (\pi A (A + 4 \cos\Lambda_{c/4})) \cdot (\cos\Lambda_{c/4} - A/2 - A / (8 \cos\Lambda_{c/4}) + 6 X/c \cdot \sin\Lambda_{c/4} / A) \right) \quad (6)$$

در روابط ۳ و ۶ پارامتر $Clwf$ ضریب برای بال و بدنه به چشم می‌خورد که محاسبه آن در زوایای حمله بعد از واماندگی به کمک نرم افزارهای موجود ناممکن بوده و از این نظر تنها راه حل توصل به آزمایش توئن باد است.

آزمایش توئن باد

برای بررسی و اثبات روش ارزیابی اسپین که در بخش قبل شرح آن گفته شد، هواپیمای سسنا ۱۷۲ که

اسپین از جمله پدیدهای آیرودینامیک در محدوده غیرخطی و زاویه حمله زیاد است که پس از واماندگی بروز کرده و از دیرباز گریبانگیر طراحان هواپیما بوده است. به طوری که به مرور سالیان در اثر بروز سوانح کوچک و بزرگ به شکلی صریح و روشن در بطن قوانین هواپیمایی جهان جای گرفت. سالیان سال است که هر هواپیمایی پس از طی مراحل طراحی و نمونه سازی برای دریافت گواهی تایید می‌باشد نیازمندیهای مربوط به اسپین را در رده خود ارضا نماید.

آن چه در نوشتار حاضر مورد بحث قرار خواهد گرفت، بررسی تجربی یکی از روش‌های ارزیابی رفتار اسپین هواپیما است که به لحاظ اتکا بر تجارت به دست آمده از جنگهای هواپی حادث در ویتنام شایان توجه بوده است (مرجع ۱).

تئوری

اسپین پدیده‌ای است از رده آیرودینامیک غیرخطی که در آن مشخصه‌های آیرودینامیکی و نیز توزیع جرم و اینرسی هواپیما دخیل هستند. بر هم کنش نیروهای اینرسیایی و آیرودینامیکی در نهایت می‌تواند هواپیما را از اسپین برهاند و یا به نوع پایدار آن دچار سازد.

در برخورد با پدیده اسپین و منظور کردن آن در فلسفه طراحی هواپیما دو جنبه کلی می‌تواند مدنظر باشد که عبارتند از طراحی آیرودینامیکی برای بازیافت از اسپین پس از دچار شدن به آن و طراحی آیرودینامیکی برای پیشگیری از دچار شدن به اسپین.

در مورد اول به طور کلی به شکل دمای افقی و عمودی و جایگاه آنها نسبت به هم پرداخته می‌شود. در این دید نیروی بخش متحرک دم عمودی (Rudder) در بازیافت هواپیما از حرکت اسپین با زاویه حمله متوسط ۴۵ درجه مدنظر است. از این دیدگاه مسأله توزیع جرم در راستای محورهای مختصات هواپیما نیز مطرح است. بدین شکل که اگر توزیع جرم در راستای محور X باشد، یعنی اجزایی همانند موتورها، مخازن سوخت و مهمات قابل حمل هواپیما در بدنه متمرکز باشند، در آن صورت اثر اینرسی جرمی هواپیما بر نیروی آیرودینامیکی مولد اسپین غالب خواهد شد و هواپیما را از اسپین خواهد رهانید.

اما بعد دیگر قضیه توجه به رفتار آیرودینامیکی هواپیما در پرهیز از دچار شدن به اسپین است. در این

می باشد.

سرعت آزمایش برابر سرعت هواپیمای واقعی در وضعیت واماندگی (Stall) بوده و $28/8$ متر بر ثانیه می باشد که بر این اساس اعداد رینولدز و ماخ برای مدل و نمونه واقعی محاسبه شده و در جدول درج شده است.

عدد ماخ	عدد رینولدز	مدل توئل باد
.085	80000	
.085	2670000	نمونه واقعی

شرط برقراری تشابه بین مدل و نمونه واقعی دریکسان بودن دو پارامتر فوق است که در اینجا فقط برابری عدد ماخ حاصل شده است. نسبت عدد رینولدز واقعی به مدل 22 برابر است. از آنجایی که سرعت پرواز هواپیمای مثال کم است این سرعت بنا به عدد ماخ محاسبه شده در حد تراکم ناپذیر محسوب می شود. لذا می توان اثر آن را بر این آزمایش ناچیز دانست.

اما در مورد عدد رینولدز حساسیت پدیده های آیرودینامیکی بیشتر است. در واقع اثر این پارامتر را می توان اثر مقیاس هم نامید که همواره بین نتایج پروازهای واقعی و آزمایش توئل باد ایجاد اختلاف می کند. دفاتر طراحی معتبر دنیا به مدد سال ها تجربه به توأمتدی های خوبی در تفسیر این نتایج رسیده اند که البته همواره سری نگاه داشته شده است.

به طور کلی با افزایش عدد رینولدز منحنی قطبی پسا در هواپیما دچار تغییر شکل می شود. بدین شکل که با افزایش سرعت یا با بزرگتر کردن مدل، جریان از آرام (Turbulent) به حالت مغشوش (Laminar) می رسد که نیروی پسا هم افزایش می یابد.

شیب نیروی برا، بر حسب زاویه حمله حساسیت چندانی به عدد رینولدز ندارد. ولی مقدار حدکثر آن یعنی CL_{max} با افزایش عدد رینولدز افزایش می یابد که در مورد این آزمایش تأثیر چندانی در آزمایش ندارد، چون که رفتار هواپیما در زوایای حمله زیاد تعیین کننده است.

نتایج آزمایش توئل باد

برای تحلیل اسپینن براساس روابط 1 و 2 آزمایش توئل باد یکسان انجام شد. در این آزمایش زاویه حمله مدل از $2 - \tau_0 + 70$ تا $+ 70$ تغییر کرد (شکل ب) و طی آن نیروی برا (Lift) ثبت شد که در شکل 1 آمده است.

یک هواپیمای تک موتوره ملخی است، انتخاب شد. دلیل این انتخاب وجود اطلاعات کافی در مورد آن اعم از اطلاعات هندسی و توزیع جرم و نیز ویژگی های آیرودینامیکی بود (مرجع 3).

به طور کلی انتخاب اندازه مدل توئل باد تابع امکانات و توانایی های خود توئل باد و نیز پدیده مورد بررسی است. محدودیت های مختلف در الگوی جریان اطراف دینامیک، تغییر زاویه حمله محلی در نوک بال ها، پدیده له شدگی جریان در اطراف مدل در توئل های باد با مقطع کاری بسته و نیز عدم شبیه سازی اثر پیشرانه و اثر زمین می باشد.

براساس تجارب به دست آمده بهتر است که دهانه بال (Span) مدل کمتر از 80% عرض مقطع توئل باشد (مرجع 4).

در تحقیق حاضر از توئل باد $44 - 4$ دانشکده مهندسی هواپیما دانشگاه صنعتی امیرکبیر استفاده شد که پاره ای از مشخصات آن در ذیل آمده است:

ابعاد مقطع کاری (میلی متر)
طول
عرض
ارتفاع

حداکثر سرعت در مقطع کاری 54 متر بر ثانیه و ترازوی این توئل، سه محوره و قادر به اندازه گیری نیروهای برا و پسا و گشتاور پیچینک (Pitching) در حدود کم می باشد:

برا (نیوتن)	۱۰۰
پسا (نیوتن)	۵۰
گشتاور (نیوتن متر)	۲۰۵

براساس مشخصات توئل باد که قبل از ذکر شد، ابعاد مدل با مقیاس $1/22$ هواپیمای واقعی از این قرار خواهد بود:

طول	۲۳۷ میلی متر
دهانه بال	۳۳۰ میلی متر
ارتفاع	۸۸ میلی متر

ضمن آنکه شکل الف نشان دهنده نقشه فنی مدل

۵ مشهود است، پایداری هواپیما در زوایای حمله بالاتر اندکی کاهش یافته است، ولی در شکل ۶ مشکل اصلی مورد نظر تا حد مناسبی رفع شده است. هواپیما که از زاویه ۵۰ درجه به بعد ناپایدار می شد، دیگر اینم شده و در این زاویه به یک مقدار حداقل مثبت می رسد. علت این امر افزایش $C_{n\beta}$ به سوی مثبت شدن و نیز افزایش C_l به سوی منفی تر شدن می باشد که ناشی از زاویه افزایش زاویه هفتی است.

نتیجه‌گیری

حال براساس آن چه گفته شد چنین می توان برداشت کرد که بهبود رفتار هواپیما در بیشگیری از چهار شدن به اسپین در دو عامل مهم نهفته است که عبارتند از اول توزیع جرم و اینرسی هواپیما و دوم تغییرات رفتاری در پایداری عرضی - جانبی در زوایای حمله زیاد. اما بسته به این که طراحی در کدام مرحله باشد، تمرکز بر روی دو عامل فوق می تواند حلال مشکل باشد. به طور قطع تجدید نظر در توزیع جرم و تعديل ممان های اینرسی و بهبود رفتار آیرودینامیکی هواپیما در زوایای حمله زیاد با تغییرات عمده در هندسه آن فقط در مرحله طراحی مقدماتی ممکن است. چنانچه در این مرحله از تونل باد و نتایج آن به درستی استفاده شود، رسیدن به طرحی بهینه از نظر رفتار در زوایای حمله زیاد، سه لتر است تا اعمال تغییراتی بسیار محدود آن هم پس از ساخته شدن هواپیما. این تحقیق با محدودیت هایی هم روبرو بود که چنانچه در آینده رفع شود، می توان این پدیده را به نحو بهتر و دقیقتر بررسی کرد. یک ترازوی تونل شش محوره امکان ثبت مقادیر C_l و $C_{n\beta}$ را به طور مستقیم از خود آزمایش ممکن می سازد. در حالی که در این آزمایش ابتدا ضریب برا محاسبه شد و سپس از روی روابط موجود دو پارامتر فوق محاسبه شدند. نکته دیگر محدودیت تونل باد از نظر ظرفیت پذیرش مدل با اندازه های بزرگتر و سرعت بیشتر بود. این دو عامل موجب می شود تا اختلاف زیاد عدد رینولدز بین مدل و هواپیمای واقعی تا حدود زیادی کاهش یابد.

علائم به کار رفته در متن

A	نسبت منظری
b	دهانه بال
bf1	عرض بدنه در ۲۵٪ طول
bf2	عرض بدنه در ۷۵٪ طول

همین تحلیل به کمک محاسبات تئوری (روش DATCOM) نیز انجام شد. در این تحلیل به واسطه ناتوانی روش های تئوری در محاسبه C_l در زوایای حمله پس از واماندگی، محاسبات تا زاویه حمله ۲۰ درجه انجام شده است.

برای مقایسه روش تجربی با روش های محاسباتی شکل ۲ رسم شده است که اختلاف در زاویه حمله پس از ۱۷ درجه مشهود بوده و با افزایش زاویه حمله این اختلاف به نهایت خود می رسد. اما دقت خوب آن تا این زاویه ناشی از استفاده از روابط تجربی است.

اما دلیل این اختلاف هم آن است که در روش های محاسباتی امکان پیش بینی مکان جدایش جریان و نیز تغییر رفتار تا قبل از آن وجود ندارد. ولی به دلیل غیر خطی شدن پدیده پس از جدایش روش های محاسباتی ناتوان می شوند و تنها راه حل موجود اتکا به آزمایش در تونل باد است.

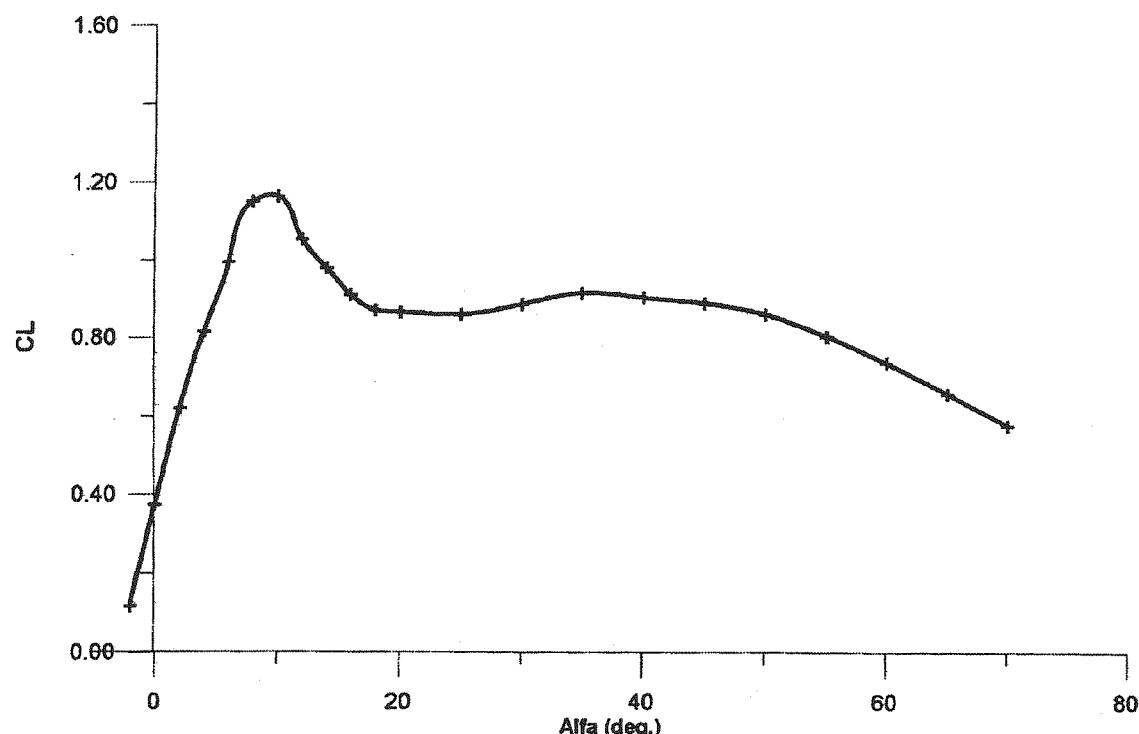
به کمک نتایج تونل باد و با کمک روابط ۳ تا ۶ محاسبات لازم برای حل معادلات ۱ و ۲ صورت پذیرفت که نتایج آن در شکل های ۲ و ۴ آمده است.

شکل ۳ در مورد اینهی هواپیما در زوایای حمله بالا مثبت ارزیابی می شود. اما از نمودار ۴ در زوایای حمله ۵۵ تا ۷۰ درجه چنین برداشت می شود که هواپیما پایداری جانبی خود را به طور کامل از دست داده و با توجه به توزیع جرم تقریباً متقارن آن در راستای محورهای طولی و عرضی توانمندی آن در بازیافت از اسپین به شدت کاهش می یابد (رابطه ۱).

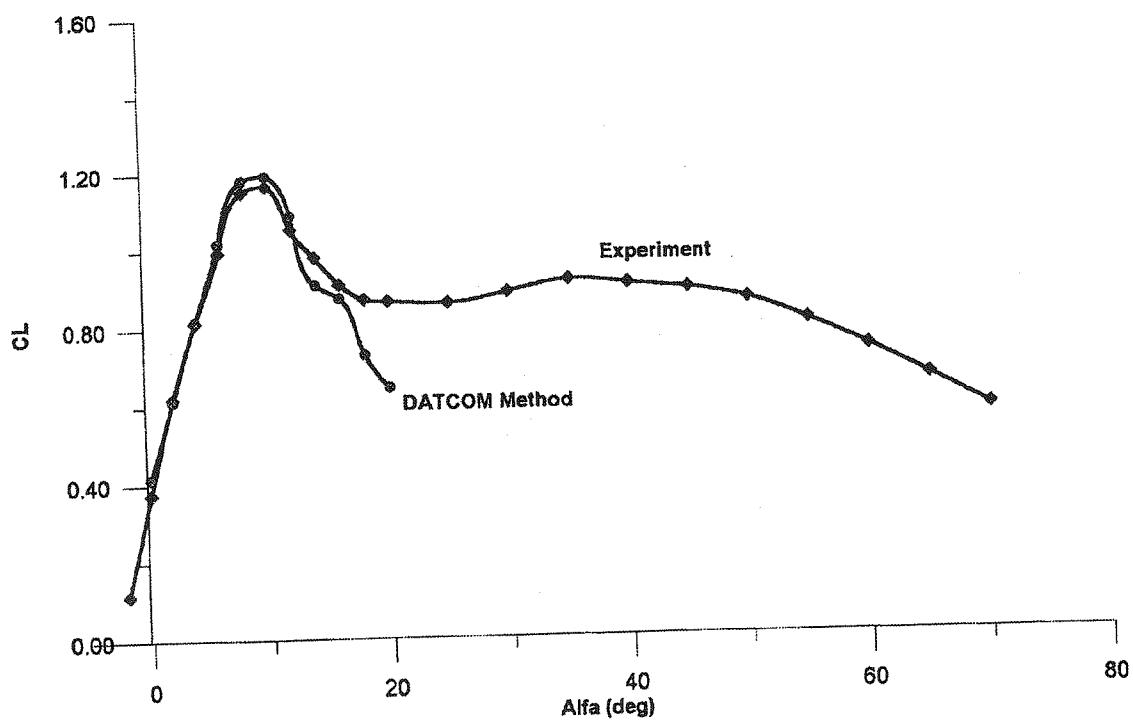
پس با توجه به معادلات ۳ تا ۶ باید به یک طرح اصلاحی دست زد. به این شکل با افزایش نسبت باریک شوندگی λ یا کاهش زاویه عقب رفتگی δ یا افزایش زاویه هفتی Γ (Dihedral) می توان مقدار پارامتر $C_l\beta wf$ را در جهت منفی تر شدن افزایش داد. از میان سه شکل و ترکیب هواپیما را چنان تغییر نمی دهد. اما موجب افزایش پایداری غلتشی C_l شده و موجب تضعیف پایداری در حالت Dutch Roll می شود. اما از سویی موجب کاهش نیروی برای لازم جهت گشت زنی (Cruise) هم می شود. لذا این زاویه از $1/44$ درجه حاضر به $3/44$ درجه افزایش یافت و با اعمال آن بر روی بال مدل دوباره در تونل باد آزمایش شد.

نتایج این آزمایش در شکل های ۵ و ۶ آمده است که همگی حاکی از بهبود وضعیت دارند. آن چنان که از شکل

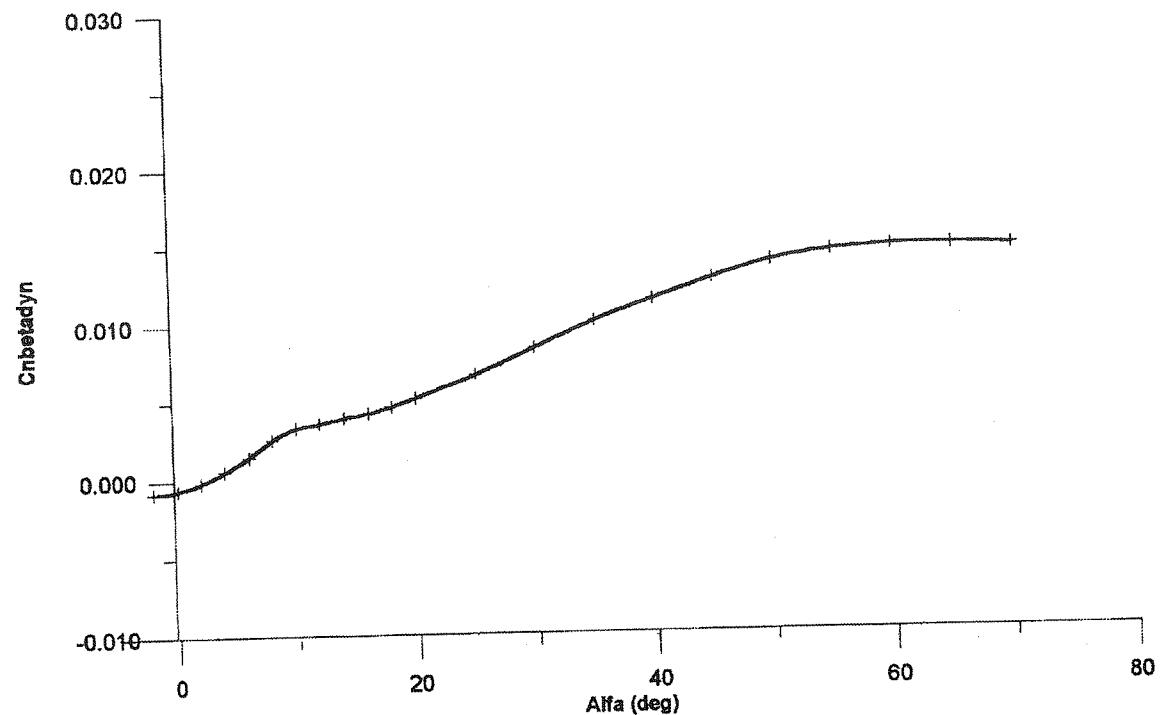
V	سرعت ، حجم	c	اندازه وتر متوسط بال
W	وزن	C_L	ضریب برا
X	فاصله افقی	C_Lwf	ضریب برا بال و بدنه
Zw	فاصله قائم دم افقی از دم عمودی	C_nβ	ضریب پایداری سمتی
α	زاویه حمله	C_nβf	ضریب پایداری سمتی بدنه
β	زاویه سرش جانبی	C_nβw	ضریب پایداری سمتی بال
ρ	چگالی هوا	C_nβwf	ضریب پایداری سمتی بال و بدنه
et	زاویه پیچش بال	C_β	ضریب پایداری غلتاشی
Γ	زاویه هفتی	C_βf	ضریب پایداری غلتاشی بدنه
Δc/2	زاویه عقب رفتگی بال در $1/2$ وتر	C_βwf	ضریب پایداری غلتاشی بال و بدنه
اندیسها			
f	بدنه، دم عمودی	Ixx	مان اینرسی طولی
h	دم افقی	Izz	مان اینرسی قائم
max	حداکثر	K _{MA}	ضریب اثر متقابل ماخ و زاویه عقب رفتگی
c/2	حداقل	K _{MR}	ضریب اثر متقابل ماخ و زاویه هفتی
w	بال	If	طول بدنه
wf	بال و بدنه	S	مساحت بال
		S _f	مساحت جانبی بدنه

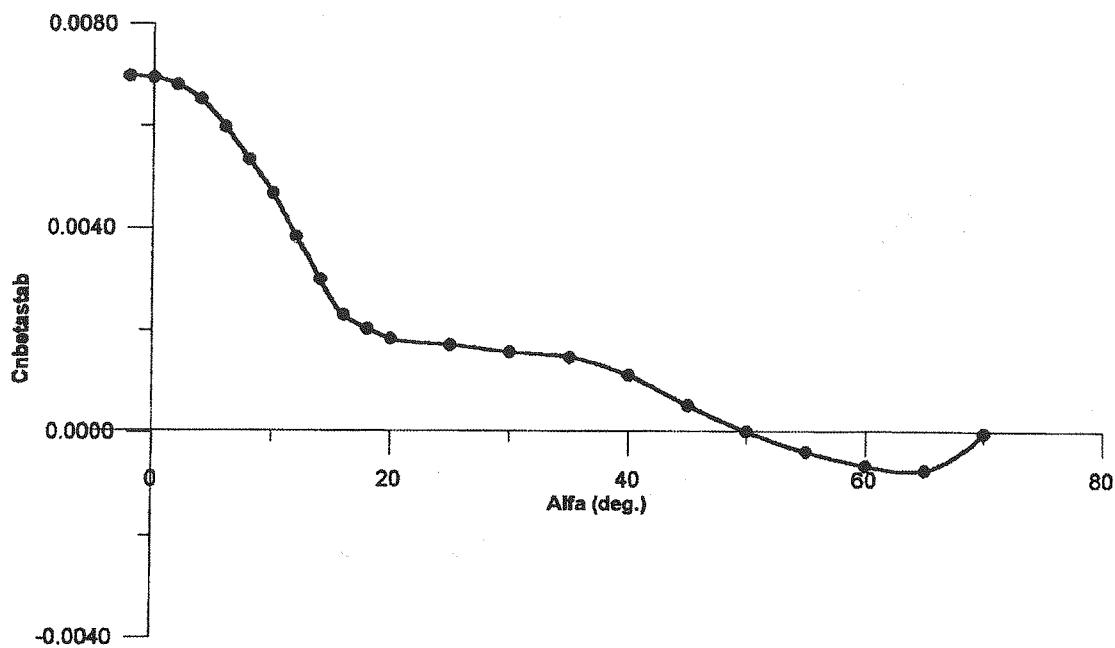
شکل (۱)

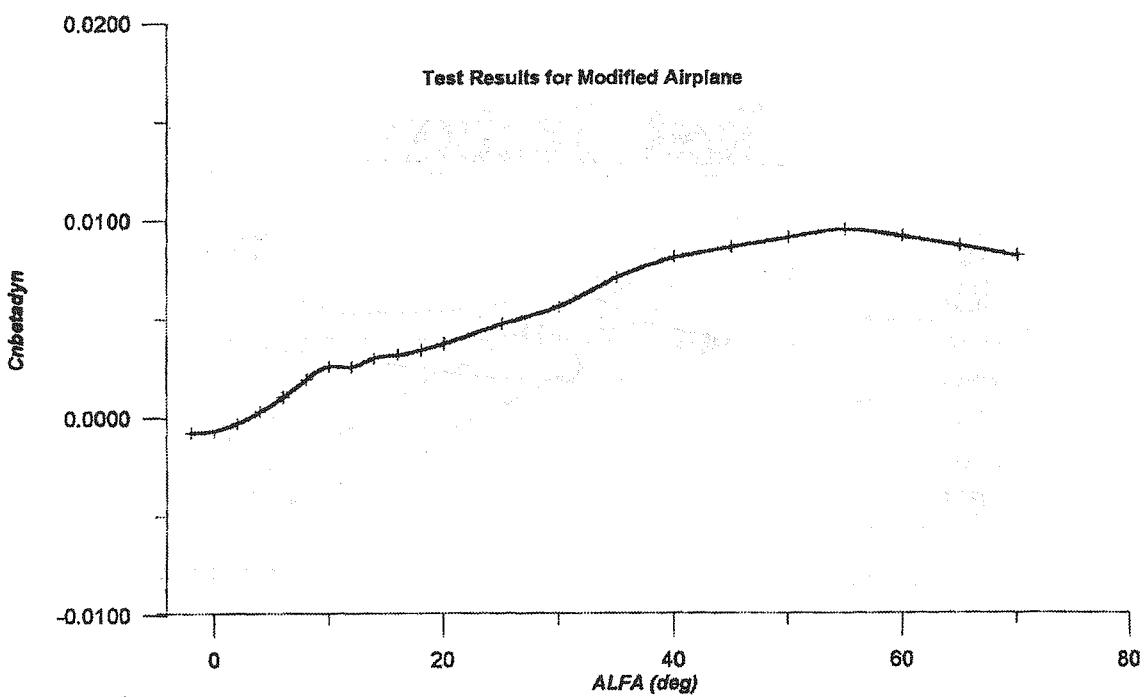
شکل (۲)

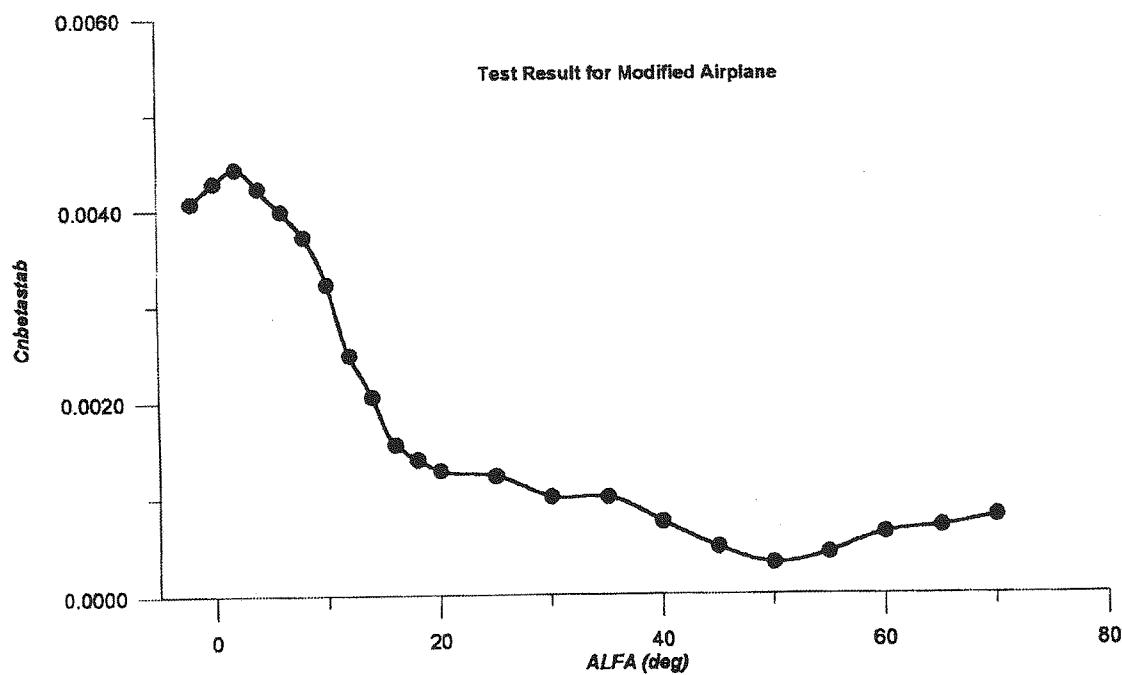
شکل (۳)

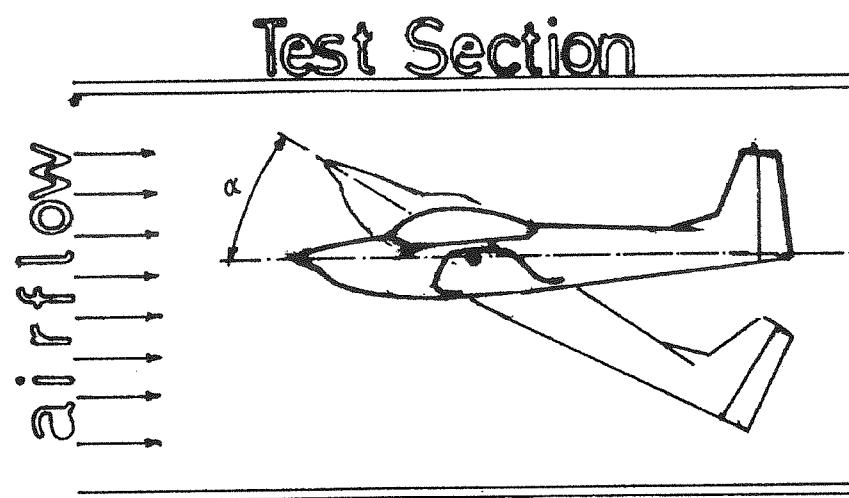
شکل (۲)

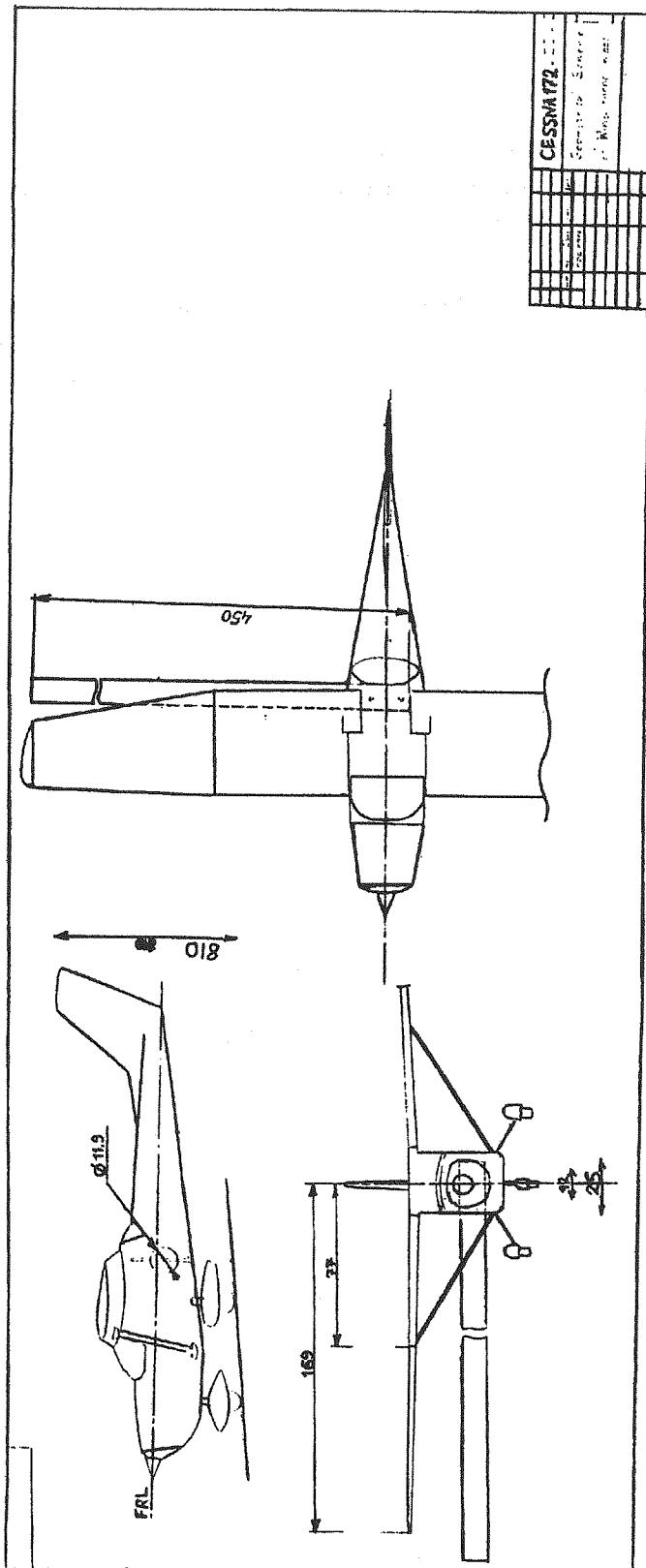
شکل (۵)

شكل (ج)

شكل (الف)

شكل (ب)

مراجع

- [1] Mello, J. & Agnew, J. ; MCAIR Design Philosophy for Fighter Aircraft Departure and Spin Resistance; SAE Paper No. 791081, 1979.
- [2] Hoak, D. E.; et al; USAF Stability and Datcom Flight Control Division, AirForce Flight Dynamics Lab., 1978.
- [3] Taylor, J.W. Jane's All the Worlds Aircraft ; Jane's Pub., London, 1988-89.
- [4] Rae, W. H. & Pope, A. Low Speed Wind Tunnel Testing; John Wiley & Sons.
- [5] Stinton, D. ; The Design of the Aeroplane; Collins Pub., London, 1983.
- [6] Neihouse, A. I. ; Klinar, W.J. & Scher, S.H. ; Status of Spin Research for Recent Airplane Design ; , NASA TR-57, 1957.